

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

המערער: משה ענתבי
ע"י בא כח עוה"ד דורון רוזנברג ורותם שגיא

נגד

המשיב: פקיד שומה רחובות
ע"י בא כח עוה"ד גלית פואה מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5

לפני ערעורים על שומות שקבע המשיב לשנות המס 2007 ו- 2008.

6

7

רקע

8

9 בין השנים 2008-1999 עבד המערער כשכיר בקופת חולים "מכבי שרותי בריאות" (להלן: "מכבי")
10 ושימש כרכז תכניות עבודה במחלקת תכנון ותקצוב.

11

12 ביום 25.12.2008 הוגש כתב אישום (ת"פ 10716/08) נגד המערער וכנגד הגב' אילנה דמארי עובדת
13 נוספת במכבי (להלן: "גב' דמארי"), בו הואשמו השניים בגניבה ממעביד.

14 בהסדר טיעון שנכרת עמם הודו המערער וגב' דמארי במיוחס להם בכתב אישום מתוקן לפיו גנבו סך
15 של 2,397,840 ₪. על יסוד הודאתם הורשעו בעבירה של גניבה ממעביד לפי סעיף 391 לחוק העונשין
16 תשל"ז-1977.

17 בסמוך הגישה מכבי תביעה (ת"א 2355/08) בה תבעה לחייב את המערער וגב' דמארי להשיב לה את
18 כספי הגניבה בסך 2,397,840 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית והוצאות ובסך הכל 2,861,246.52 ₪.
19 במסגרת התביעה האמורה נכרת הסכם פשרה בין מכבי לבין המערער וגב' דמארי לפיו התחייבו
20 המערער וגב' דמארי לשלם למכבי סך של 1,964,000 ₪ כאשר מתוך הסכום האמור התחייב המערער
21 לשלם למכבי סך של 910,000 ₪ ובנוסף הסכים להעביר למכבי כספים שנצברו לזכותו בקופות
22 פנסיה, קופות גמל, קופות השתלמות, כפיצויי פיטורין ועוד כמפורט בפרק ב' להסכם (להלן: "כספי
23 התגמולים"). ביום 30.12.2009 ניתן תוקף של פסק דין להסכם האמור (להלן: "הסכם הפשרה").

1 מתוך 9

<http://www.CapiTax.co.il/Attachments/12918-01-10.pdf>

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

1 בסמוך שילם המערער למכבי סך של 910,000 ₪ וכספי התגמולים הועברו אף הם למכבי.

2 נוכח ההליכים שנקטו נגד המערער, כמפורט לעיל, הוסיף המשיב להכנסתו המוצהרת של המערער
3 לשנת המס 2007 סך 1,339,000 ₪ ובשנת המס 2008 סך 418,090 ₪ כהכנסה משכר עבודה, לפי
4 הוראות סעיף 2 (2) או 2 (1) או 2 (10) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 (להלן:
5 "הפקודה").

6 יוער, כי ביום 21.9.2011 תוקנה השומה באופן שנוספה למערער הכנסה בסך 756,031 ₪ במקום
7 1,339,000 ₪ שנקבעה בשומה המקורית.

8 מכאן הערעורים שלפני.

9 טענות המשיב:

10 בהודעה המפרשת את נימוקי השומה לשנת המס 2007, טען המשיב (שם, סעיף 5):

11 "לפי כתב האישום, במהלך השנים 2007 ו- 2008, גנב המערער כספים ממכבי
12 בהיקף של 1,339,000 ₪ ו- 481,640 ₪ בהתאמה.

13 ...

14 טענת המערער כי סכום הפשרה משקף את סך הכספים שהגיעו לידי במסגרת
15 הגניבה ושעל כן לא ניתן לחייב אותו בסכום העולה על הסכום הפשרה בסך
16 910,000 ₪ אינה נכונה שכן בנוסף לסכום הנ"ל ויתר המערער על זכויותיו
17 הפנסיוניות ודרישות הנוגעות ליחסי עובד מעביד (קופות גמל, קרן השתלמות
18 וכדומה) בסכום שאינו ידוע למשיב."

19

20 טענות המערער:

21 לטענת המערער, הכנסתו מגניבת כספים ממכבי עמדה על סך של 910,340 ₪ בלבד. בנוסף, מבקש
22 המערער להכיר בהפסדים שנגרמו לו מפעילותו בניירות ערך בשנות המס שבערעור העולות לדבריו
23 לכדי פעילות עיסקית ולהתיר את קיזוזם מהכנסתו מגניבת הכספים ממכבי. כן מבקש המערער
24 להתיר בניכוי תשלומים ששילם בשנת 2008 עבור קורסים בשוק ההון ושכר טרחת עורך דין ששילם
25 באותה שנה.

26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

דיון

1

2

היקף הכנסת המערער בשנות המס שבערער

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

1. לטענת המשיב, בהסכם הפשרה התחייב המערער להשיב למכבי 910,000 ₪ ובנוסף וויתר ו/או התחייב להעביר למכבי את כספי התגמולים שהסתכמו בסך 385,005 ₪, ובסה"כ 1,295,005 ₪. סכום זה משקף את ההכנסה שהייתה למערער מגניבת הכספים ממכבי, ובהתאם נקבעו השומות.

לטענת המערער, בהתאם לאמור בהסכם הפשרה יש להוסיף להכנסתו המוצהרת סך של 910,000 ₪ בלבד.

מוסיף המערער וטוען, כי נוכח העבירות שביצע היה לו ספק רב אם יזכה לקבל את כספי התגמולים, ועל כן, הסכים לוותר עליהם. מנגד ויתרה מכבי על הפרשי הצמדה וריבית על הסכום אותו גנב ממנה. על כן, אין לראות בסכום שקיבלה מכבי מקרן מקפת בסך 385,000 ₪ כחלק מהסכום שהחזיר המערער למכבי, ובהתאם אין להוסיף סכום זה להכנסתו.

2. על פי כתב האישום המתוקן בשנים 2007 – 2008, גנבו המערער וגב' דמארי סך של 2,397,840 ₪ (סעיף 5 – מוצג מש/1). בהכרעת הדין, נקבע כי המערער וגב' דמארי הודו בעובדות כתב האישום (מוצג מש/2). נוכח הוראות סעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א – 1971, יש באמור בכתב האישום משום ראיה לכאורה לכך שסכום הגניבה הכולל שגנבו המערער וגב' דמארי ממכבי בשנים 2007 – 2008 עומד על סך 2,397,840 ₪. בהעדר ראיות לסתור יש לצאת מנקודת מוצא שסכום הגניבה הכולל הינו 2,397,840 ₪.

3. כאמור, מכבי הגישה נגד המערער וגב' דמארי תביעה להשבה ופיצוי במסגרתו נכרת הסכם פשרה (נספח ב' להודעת הערער). בסעיף 6 להסכם הפשרה, נקבע:

"לסילוק מלא סופי ומוחלט של כל תביעות התובעת ו/או מי שבא

בנעליה ו/או מי מטעמם כנגד הנתבעים מס' 1 – 2 ו/או מי שבא בנעליהם

ו/או מטעמם ישלמו הנתבעים מס' 1 – 2 לתובעת סך כולל של 1,964,000

₪ (להלן: "סכום הפשרה") בחלוקה כדלקמן:

א. הנתבעת מס' 1...

ב. הנתבע מס' 2 ישלם סך של 910,000 ₪ מתוך סך כולל 910,000

₪ שהתקבלו אצלו ובצירוף הסכומים המפורטים בפרק ב' להלן".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

- 1
2 בפרק ב' להסכם הפשרה נקבעו ההסדרים להעברת כספי התגמולים למכבי.
3
4 .4 בדרך כלל הסכם פשרה אינו ממצא את מלוא טענות ותביעות הצדדים שהרי זו דרכה של
5 פשרה. על כן, סביר להניח שבמסגרת הסכם פשרה לא יסכים צד להסכם לשלם לצד האחר
6 סכום העולה על סך התביעה נגדו או על הסכום בו הוא צופה שיחויב במסגרת ההליך
7 המשפטי אם יתברר עד תומו. בהתאם, אילו הייתה הכנסתו של המערער מהגניבה ממכבי
8 מסתכמת בסך של 910,000 ₪, כטענתו, סביר להניח שלא היה מסכים לשלם למכבי את
9 כספי התגמולים. מאחר והסכים לשלם למכבי את כספי התגמולים בנוסף על סך של
10 910,000 ₪ סביר להניח שבעת כריתת הסכם הפשרה צפה המערער שנוכח היקף גניבתו הוא
11 עשוי לשלם סכום גבוה יותר אם ההליך המשפטי שנפתח נגדו על ידי מכבי יתברר עד תומו.
12
13 .5 לטענת המערער, בהסכם הפשרה נקבע במפורש: "סך כולל 910,000 ₪ שהתקבלו אצלו".
14 אכן, נוסח זה תומך לכאורה בטענת המערער לפיה הכנסתו מכספי הגניבות עמדה על סך של
15 910,000 ש"ח, אלא שבפירוש הסכם הפשרה יש להתחשב במכלול הוראותיו, וכאמור לעיל,
16 במסגרת הסכם הפשרה הסכים המערער לשלם למכבי סכום גבוה מסך של 910,000 ₪ דבר
17 המלמד שאין ליתן משקל רב לנוסחו של סעיף 6א שלעיל. במיוחד כך, מקום שאין מדובר
18 בהוראה אופרטיבית שיש בה כדי לשנות מזכויות הצדדים להסכם.
19
20 .6 טענת המערער לפיה היה ברור לו שאין לו סיכוי לקבל את כספי התגמולים ועל כן הסכים
21 לוותר עליהם, מלמדת אולי מה היו השיקולים של המערער בעת שהסכים לוותר או להעביר
22 למכבי את כספי התגמולים, אולם אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שבזמן אמת הסכים
23 המערער לשלם למכבי סך של 910,000 ₪ בצירוף כספי התגמולים. זאת ועוד. במסגרת
24 ההסדר להעברת כספי התגמולים למכבי הסכימו הצדדים להחריג את הכספים שנצברו
25 בקרן ההשתלמות מיטב (שם, סעיף 12) והמערער וגב' דמארי התחייבו להעביר למכבי
26 כספים שיתקבלו אצלם על חשבון כספי התמלוגים (שם, סעיף 11). בכך יש כדי ללמוד שבזמן
27 אמת ידעו הצדדים שקיימת אפשרות שהמערער וגב' דמארי יקבלו את כספי התגמולים, ועל
28 כן, היה צורך לקבוע הסדרים להעברת כספי התגמולים למכבי כדי להשלים את השבת
29 סכום הגניבה או קרוב לכך. בעניין זה יש לקחת בחשבון את הסיכון בפניו עמדו המערער
30 וגב' דמארי במסגרת התביעה שהוגשה נגדם, דהיינו סיכון שיחויבו במלוא סכום התביעה
31 שעמד על סך 2,861,246.52 ₪ נכון ליום הגשת התביעה.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

- 1 תמיכה למסקנה זו ניתן ללמוד מכך שגם ביחס לגבי דמארי נקבע הסדר דומה לפיו כספי
2 התגמולים המגיעים לה הועברו למכבי, וסביר להניח שהסדר זה נועד להבטיח חלק
3 ממקורות המימון לקיום ההתחייבויות של המערער וגב' דמארי.
4
- 5 7. זאת ועוד. במכתב מיום 5.7.2010 (מוצג מש/6) מפרט עו"ד דרור זמיר מטעם מכבי, את
6 הטעמים להסדר ההשבה שנקבע בהסכם הפשרה, וכך צוין (שם, סעיף 2):
7
- 8 **"מבחינת מרשתי הרעיון בבסיס הסדר הפשרה היה, שיחזירו את מלוא**
9 **כספי המעילה משוערכים, כאשר לצורך זה הסכמנו כי הסכומים**
10 **שנצברו בקרנות הפנסיה... וקרנות השתלמות ישוחררו לטובת מרשתי,**
11 **וישלימו את מלוא סכום המעילה".**
12
- 13 האמור לעיל, מלמד על כוונת מכבי בעת עריכת הסכם הפשרה ומתיישב עם נוסח הסכם
14 הפשרה.
15
- 16 8. לטענת המערער, מכתב זה נערך ביום 5.7.2010 ואילו השומה נקבעה לפני כן, ביום
17 25.11.2009, ובנסיבות אלה לא ניתן לומר שהמשיב הסתמך על האמור במכתב לצורך
18 קביעת השומות. משכך, אין להחיל את הוראות תקנה 10 (ב) לתקנות בית המשפט (ערעורים
19 בענייני מס הכנסה), התשל"ט – 1978, לפיה מותר להציג ראייה שאינה קבילה מקום
20 שהמשיב נסמך עליה בעת שקבע את שומתו. בהתאם, ומשעורך המכתב, עו"ד דרור זמיר לא
21 זומן לעדות, תוכנו של המכתב אינו בגדר ראייה קבילה.
- 22 אכן, השומה לשנת המס 2007 נקבעה ביום 25.11.2009 אולם בהסכמת בא כח המערער
23 תוקנה השומה ביום 21.9.2011 (ש' 30 ע' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 21.9.2011). לכך יש
24 להוסיף, כי בדיון האמור ציין המשיב כי השומה המתוקנת נסמכת על הסכם הפשרה שנערך
25 לאחר קביעת השומה המקורית (שם, ש' 1 ע' 2). ממילא, נראה כי בעת תיקון השומה לשנת
26 המס 2007 נסמך המשיב על מוצג מש/6, ובהתאם להוראות תקנה 10 (ב) לתקנות בית
27 המשפט הנזכרת לעיל, ניתן להסתמך על מוצג מש/6 במסגרת ההליך כאן. הוא הדין ביחס
28 לשומה שקבע המשיב לשנת המס 2008 ביום 7.11.2010.
- 29 9. גב' דמארי זומנה לחקירה ראשית ונגדית במסגרת ההליך כאן, וכך העידה (ש' 11 ע' 8
30 לפרוטוקול הדיון מיום 2.2.2013):
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

- 1 ש. בהליך הפלילי הודיתם במה שכתוב בכתב האישום. נאמר כי
2 רציתם לסיים את זה. בהליך בפניי וגם בהליכים אחרים יש טענה שכל
3 אחד מכם לקח לכיסו סכומים שונים, לא חצי חצי. אני לא צריך לדעת
4 מי יותר ומי פחות. אני כן צריך לדעת, [אך] האם זה נכון שיש פער
5 ביניכם בסכומים? שבזמנו החלוקה לא הייתה חצי חצי.
6 ת. החלוקה הייתה חצי חצי.
7 ש. בכספים שהועברו לחשבונות הבנק שלך זה נכון שלא חילקת חצי
8 חצי?
9 ת. לא נכון."
10
11 בעדותה הרבתה גב' דמארי לטעון שאינה זוכרת פרטים הקשורים בגניבת הכספים
12 ובעניינים אחרים, אולם מעדותה שלעיל, עולה כי בכל הקשור לאופן חלוקת כספי הגניבה
13 הייתה הגב' דמארי עקבית ונחושה, ואיני רואה סיבה שלא לקבל את עדותה בעניין זה. יוער,
14 כי בחקירתו טען המערער כי לא ידע שגב' דמארי מרמה אותו ומעבירה כספים לחשבונה (ש'
15 8 ע' 19 לפרוטוקול הדיון מיום 23.6.2013, אולם בין שתי גרסאות סותרות אלה אני מעדיף
16 את עדותה של גב' דמארי שאין לה עניין בתיק כאן. בהתחשב בנקודת המוצא לפיה סכום
17 הגניבה הכולל עמד על סך 2,397,840 ₪, נראה כי עדותה של גב' דמארי מתיישבת יותר עם
18 טענת המשיב ביחס לגובה ההכנסה של המערער מגניבת הכספים ממכבי. יכול ולגב' דמארי
19 שיקולים זרים במתן עדותה זו עם זאת מכלול הנסיבות לרבות ההודאה המשותפת בכתב
20 האישום, הסכם הפרשה, יש בכל אילו כדי להוביל למסקנה כי אין להתערב בשקול דעת
21 המשיב שעה שקבע את גובה הסכומים שהשתלשלו לכיסו של המערער. דברי התובע הפלילי
22 אשר טען בפני בית המשפט בעת הערעור שהוגש על גזר הדין, עליהם מבקש המערער ובא
23 כוחו להסתמך כאילו שיש בהם הודאה של המדינה ככוז כי "הרווחים לא התחלקו בצורה
24 שוויונית", אין בהם כדי לשכנעני כי שגה המשיב בקביעתו.
25
26 10. נוכח כל אלה ובהתחשב בכך שחלק מכספי הגניבה הועברו באמצעות חשבונה של גב'
27 דמארי, לא ראיתי לנכון לתת משקל לטבלה שהכין המערער או למסמכי הבנק שלו (מוצג
28 מע/8) עליהם ביקש המערער לבסס את טענתו ביחס לגובה הכנסתו מגניבת הכספים ממכבי.
29
30 11. על בסיס האמור עד כה, אין לי אלא לדחות את טענת המערער ביחס לגובה הכנסתו מגניבת
31 הכספים ממכבי.
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

קיזוז ההפסדים מניירות ערך

1

2

3 12. לטענת המערער, בשנות המס שבערער ביצע עסקאות בניירות ערך באופן תדיר, בהיקף גדול
4 והיה לו ידע בסחר במניות, ועל כן ובהתאם למבחן התדירות, היקף העסקאות והידע, יש
5 להכיר בהפסדים שהיו לו מהעסקאות בניירות ערך כהפסדים מעסק אותם ניתן לקזז
6 מהכנסותיו מכספי הגניבה.

7

8 13. לטענת המשיב, אין לקבל את טענת המערער משום שזו לא הועלתה בשלב הדיונים בשומה.
9 אדרבא, בדיווחיו לשנות המס 2007 ו- 2008 הצהיר המערער כי מדובר בפעילות הונית.
10 לגופו של עניין טוען המשיב כי על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה פעילותו של המערער
11 בתחום ניירות הערך אינה מגיעה כדי עסק.

12

13 14. בע"א 9187/06 רפאל מגיד נ' פקיד שומה פתח תקוה (פורסם בתקדין) (להלן: "עניין מגיד"),
14 סקר כבוד השופט יורם דנציגר את המבחנים להבחנה בין הכנסה פירותית להכנסה הונית,
15 ולהלן המבחנים הנוכחים שם: טיב הנכס, תדירות העסקאות, ההיקף הכספי של העסקאות,
16 אופן המימון של העסקאות, תקופת החזקה של הנכס, ייעוד התמורה, ידענות ובקיאיות
17 הנישום, קיומו של מנגנון לביצוע העסקאות, פיתוח ייזום ושיווק והנסיבות האופפות את
18 העסקאות ומבחן "העל", לגביו נקבע (שם, פסקה 20):

19

20 **"מבחן ה"על" - הנסיבות האופפות את העסקה: כל אחד מהמבחנים**
21 **דלעיל, כשלעצמו, אינו מספיק ואף אינו הכרחי על מנת לסווג את**
22 **העסקה כהונית או כפירותית. בסופו של דבר, הקביעה האם פעולה**
23 **כלכלית כלשהי מהווה פעולה עסקית או הונית נבחנת בכל מקרה ומקרה**
24 **על פי נסיבות העניין ועל פי מכלול המרכיבים של הפעולה. מבחן זה הוא**
25 **מבחן "גג" שבמסגרתו נבחנת כל נסיבה רלוונטית שיש בה כדי לסייע**
26 **בגיבוש ההבחנה בין הון לפירות. כוונת הדברים היא לנסיבות מיוחדות**
27 **במינן הכרוכות בעסקה הנבדקת והמאפילות בחשיבותן על המבחנים**
28 **האחרים. אף אם לכאורה על פי המבחנים האחרים התגבשה תוצאה**
29 **מסוימת, יכול מבחן "גג" זה לשנות את התוצאה. במסגרת מבחן זה ניתן**
30 **לבחון את כוונת הצדדים, נסיבות הרכישה, נסיבות המכירה וכיו"ב.**
31 **ראיית התמונה הכוללת חשובה במיוחד במצב בו חלק מהמבחנים**
32 **מכוונים לקיומו של "עסק" וחלק מעידים ההפך (אמנון רפאל, 56-57;**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 12918-01-10 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 45526-12-10 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

- 1 פסק דין חזן, סעיף 41; פסק דין אלמור, עמ' 14-15; אלתר ואריוו, עמ'
2 א-5)”.
3
- 4 15. בעניין מגיד, נקבע כי כנקודת מוצא ניירות ערך הינן נכס הוני (שם, פסקה 20). לכך יש
5 להוסיף, כי בתקופה הרלבנטית הועסק המערער על ידי מכבי ככלכלן במחלקת תקציב (ש'
6 23 ע' 17 לפרוטוקול הדיון מיום 23.6.2013) במשרה מלאה (שם, ש' 9 ע' 29) ואת פעילותו
7 בתחום המניית עשה כדרך אגב בעבודתו או בשעות הערב מביתו (שם, ש' 11 ע' 29). ממילא,
8 נראה כי המערער לא השקיע ביצירת מנגנון עצמאי לפעילותו בתחום ניירות ערך. ועוד.
9 מעדותו של המערער עולה כי הכספים שנגבו שימשו אותו לפעילותו בניירות הערך (שם, ש'
10 23 ע' 26), דהיינו מדובר בהון עצמי ולא בהלוואות. בתקופה הרלבנטית לא היה למערער
11 תיק עוסק במע"מ (שם, 23 ע' 29) ובזמן אמת דיווח המערער על פעילותו בתחום ניירות
12 הערך כפעילות הונית. בכל אלה יש כדי לתמוך במסקנה שמדובר בהשקעה הונית, וכך אני
13 מוצא לנכון לקבוע.
14
- 15 בחקירתו העיד המערער כי ביצע כ- 3,000 פעולות קניה ומכירה של ניירות ערך תוך מחזור
16 של כ- 6 מיליון ₪ (שם, ש' 26 ע' 17), ואפשר שפעילות המערער בתחום ניירות הערך נעשתה
17 בתדירות גבוהה יחסית למשקיע הוני וככל הנראה גם החיקף הכספי של הפעילות האמורה
18 היה גבוה יחסית למשקיע הוני. למרות זאת ובהתחשב בנסיבות העניין כמפורט לעיל, נראה
19 כי יש לראות את פעילות המערער בתחום ניירות הערך בשנים 2007 ו- 2008 כפעילות הונית
20 ולא כפעילות עסקית.
21
- 22 16. נוכח מסקנתי שלעיל, איני רואה צורך להידרש לטענות הצדדים באשר למועד העלאת טענת
23 המערער בעניין סיווג הפסדיו מניירות ערך או ביחס לתיקון דוחותיו לשנים 2007 ו- 2008.
24 עם זאת אין להתעלם מאופן הצהרתו של המערער באשר לפעילות זו כאמור. אין מקום
25 לאפשר לוליינות או להפחית ממשקל הצהרת נישום בדו"חותיו. המערער על אף שהיה ער
26 למספר הפעולות שביצע סבר כמי שקרוב אצל ענייניו כי מדובר בפעילות במשור החון,
27 פעילות השקעיתית. אין בידי לקבל שינוי הצהרה זו ומקובלת עלי עמדת המשיב כי אין זכות
28 מוקנית להגשת דו"ח מתוקן. נישום המדווח על הכנסותיו לרשות יעשה זאת בצורה
29 מושכלת, תוך בחינה מראש של מכלול הדברים ויישא באחריותו באשר לדיווחיו. תיקון
30 דו"ח הוא היוצא מן הכלל המעיד על הכלל שהוא הדו"ח שהוא הצהרת הנישום כאדם בוגר
31 הנושא באחריות להצהרתו על כל האמור בה.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ע"מ 10-01-12918 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות
ע"מ 10-12-45526 משה ענתבי נ' פקיד שומה רחובות

17. המערער זנח בסיכומיו את טענותיו בקשר עם סכומי הניכוי הנוספים שביקש כי יותרו בנוגע לקורס בתחום שוק ההון ותשלומי עורך דין ובדין עשה כן. לא הונחה כל תשתית ממשית בפני בקשר עם אילו. משכך לא ניתן להסיק אם המדובר לשם משל אם הקורס הוא בבחינת "שמירה על הקיים" ומהו הקיים? והרי מצאתי כי פעילותו בניירות ערך אינה ולה כדי עסק. כך באשר לתשלומי שכר הטרחה, ככל שהם קשורים להליכים הפליליים אין הם הוצאה מותרת. לא מצאתי מקום לדון בשאר טענות המערער לאור האמור עד כאן.

7

סוף דבר

8

הערעורים נדחים.

9

המערער ישלם למשיב את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 70,000 ₪.

10

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

11

ניתן היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

12

מגן אלטוביה, שופט

13

14

15

16

17

18